

MIT POLITICAL SCIENCE

Massachusetts Institute of
Technology Politikatudományi
Tanszék

2019-17 számú kutatási dokumentum

Elite Hacking: Jesse T. Clark, Massachusetts Institute of
Technology
Zeyu Chris Peng, Statisztikai Matematikai Intézet

Ne idézze vagy terjessze a szerző engedélye nélkül

Elektronikusan elérhető a következő címen:
<https://esrn.com/abstract=3400997>

Elite Hacking: Hacking: Közvéleményformálás és az elit széttöredezettsége

Jesse T. Clark és Zeyu Chris Peng

*Massachusetts Institute of
Technology április 4, 2019

Absztrakt

A 2016-os amerikai általános választásokon az Orosz Föderáció ügynökei többoldalú kampány révén próbálták befolyásolni a választásokat, amely magában foglalta az álhírek terjesztését, valamint a kampányok, magánszemélyek és még a választási infrastruktúra elleni kibertámadásokat is. Az elit reakciója gyors volt. A legtöbb kérdéssel ellentétben azonban a Republikánus Párt elitje továbbra is megosztott. A mai polarizált pártok korában ritka és tartós párton belüli nézeteltérést kihasználva kezdhettek megérteni, hogyan reagálnak az emberek a szokásos pártpolitikai megfontolásoktól mentes, egymásnak ellentmondó elitjelzésekre. Ez lehetővé teszi számunkra, hogy a jelenlegi szakirodalmat kibővítve bemutassuk az elit által irányított véleményformálás elméletét, amely magában foglalja a párton belüli polarizációt is. Elméletünk szerint egy olyan forgatókönyvben, ahol van egy megosztott és egy egységes párt, azok, akik az egységes párttal azonosulnak, olyan kikristályosodott véleményeket fognak kialakítani, amelyek a pártelit által vallott véleményeket tükrözik. A megosztott párt tagjai ellentétes elit jeleket érzékelnek, és olyan véleményt alakítanak ki, amely képlékenyebb és érzékenyebb a jövőbeli elit jelek változására. Ezt az elméletet úgy teszteljük, hogy megvizsgáljuk az orosz hackertámadás szalienciájának, valamint az elitkohézió különböző szintjeinek hatását arra a meggyőződésre, hogy a 2018-as választások előtt valóban történt orosz hackertámadás. Ezt kétirányú megközelítéssel végezzük, egy országosan reprezentatív online felmérés (N=1000) és két felmérési kísérlet felhasználásával. Azt találtuk, hogy az orosz hackerrel kapcsolatos elit egyetértésének különböző szintjei, nem pedig az orosz hackerrel kapcsolatos információk önmagukban okozták a válaszadóknak az orosz hackerrel kapcsolatos felfogásuk frissítését. Ez a megállapítás különösen erős a kísérletünkben szereplő republikánus almintánál. Arra is erős bizonyítékot találunk, hogy Trump támogatói ellenállnak az információknak, és egészen odáig mennek, hogy az *ellenkező* hatást mutatják ki, amikor olyan információkat mutatnak be, amelyek közvetlenül ellentmondanak az elnök álláspontjának. Továbbá azt találjuk, hogy

*Jesse és Chris mindketten doktorjelöltek a Massachusetts Institute of Technology Politikai Tudományok Tanszékén. 77 Massachusetts Avenue E53-470, Cambridge MA j02139tclark@mit.edu, pzy0337@mit.edu

hasonló eredmények születtek a kereskedelempolitika elit általi befolyásolását illetően, ami az orosz hackertámadásokhoz képest sokkal kevésbé hangsúlyos kérdés. Ezzel nemcsak az orosz hackertámadás körüli diskurzus hatásáról szolgáltatunk új bizonyítékot, hanem az elit diskurzusáról szóló egyre növekvő szakirodalmat kiegészítjük a párton belüli diskurzusra és az elit egy párton belüli csoportjaihoz való kötődésre is.

Bevezetés

2016-ban az Orosz Föderáció több módszerrel is igyekezett befolyásolni az elnökválasztást. Ezek közé tartozott a hamis és félrevezető hírek tartós kampánya, a politikai kampányok elleni "halászat" és "lándzsahalászat", valamint a választási infrastruktúrába való "betörés" (CNN 2017; Collins 2017; Horowitz et al 2017). Az elitek gyorsan reagáltak a hírekre, amint azok kiszivárogtak. A demokraták azt állították, hogy Donald J. Trump az orosz hackertámadások és a nyilvánosságra került e-mailek miatt nyerte meg a 2016-os választásokat, míg sok republikánus azt állította, hogy a hackertámadásoknak nem volt érzékelhető hatása a versenyre, ha egyáltalán megtörtént (Abramson 2017). Az Oroszországgal kapcsolatos közvélemény szintén pártok mentén oszlott meg, a demokraták kedvezőtlen véleményt mutattak az országgal szemben, míg a republikánusok inkább magasabb szintű helyeslést tanúsítottak az országgal szemben (Kiley 2017). A 2016-os választások során történt orosz kibernetikai behatolással kapcsolatos "republikánus" véleményen azonban voltak repedések. Trump elnök azt állította, hogy nem történt hackertámadás (Bradner 2017), míg Lindsay Graham és John McCain szenátorok vizsgálatot kértek annak bizonyítására, hogy ez megtörtént. Ez gyorsan vitás kérdéssé vált a párton belül, egyes republikánus vezetők kétségbe vonták az orosz tevékenységgel kapcsolatos számos vizsgálatot, mások pedig gyorsabb cselekvést szorgalmaztak a kérdésben. Ez a republikánus párton belüli szakadás már közel egy éve tart, és nem mutatja a lezárulás jeleit. Míg a párton belüli és párton belüli republikánus megosztottságnak az orosz hackertámadásokkal kapcsolatos hatását számos tudományos felmérés jól dokumentálta, arról kevesebbet tudunk, hogy ez hogyan hatott a választások 2016 eredményének észlelt legitimitására. Mivel kevés bizonyíték van a választási csalásra és a 2016-os szavazatszámállással kapcsolatos egyéb racionális megfontolásokra, ez a 2016-os választásokba vetett választói bizalom (és a választási 2018 ciklus felé vezető várható bizalom) nagyrészt az elit diskurzus termékének tekinthető,

értékes képet kaphatunk arról, hogy az orosz hackertámadás körül kialakult elit diskurzus milyen hatással volt a választások legitimitásával kapcsolatos különböző attitűdökre. Ezt a kritikus pillanatot kihasználva egyedülálló érdemi és elméleti meglátásokkal tudunk szolgálni, amelyek hozzájárulnak a választói bizalommal és az elit által vezérelt véleményformálással kapcsolatos ismeretekhez.

Elméleti következmények: Elit diskurzus

A republikánus megosztottság tartalmi következményein túlmenően számos olyan módon taníthat minket a véleményformálásról, amelyet nem lehet egyszerűen a pártok közötti különbségek tanulmányozásával felfedezni. Amint azt korábban tárgyaltuk, a politikai elit jelentős befolyást gyakorolhat arra, hogy az emberek hogyan gondolják, hogy a szavazataikat megszámlálták. Ezért fontos foglalkozni azzal, hogy az elitek hogyan alakítják a közvéleményt a legkülönbözőbb helyzetekben. Zaller (1992) alapvető munkájában azt állítja, hogy a hétköznapi polgárok átlagosan ritkán figyelnek a politikára, bár a politikai kérdésekkel kapcsolatos véleményüket meg tudják fogalmazni. Ezt az elitdiskurzus két modelljére alapozta: a "mainstream mintára" és a "polarizációs mintára". A mainstream forgatókönyv szerint a különböző pártok elitjei konszenzusra jutnak bizonyos kérdésekben, például abban, hogy az Egyesült Államoknak be kell-e lépnie a második világháborúba a Pearl Harbor elleni támadás után. A magasabb szintű politikai tudatossággal rendelkező, általában politikai ismeretekkel mért emberek nagyobb valószínűséggel fogadják el az elitek politikai álláspontját, például támogatják az USA nagyobb mértékű bevonulását a második világháborúba. A mainstream érveléssel ellentétben a "polarizációs minta" azt jósolja, hogy amikor a politikai elitek nem értenek egyet egymással pártpolitikai kérdésekben, mint például az iraki háború, a polgárok *pártpolitikai és ideológiai hajlamuknak megfelelően* alakítják ki véleményüket ezekről a vitás kérdésekről. Pontosabban, az emberek azokat a vezetőket követik, akik azonos pártállást és ideológiát vallanak, és elutasítják azokat a kérdéseket, amelyek ellentétesek ideológiai hajlamukkal. Ezen túlmenően, az ideológiától és a pártidentifikációtól függően, a politikát szorosan követő egyének hajlamosak arra, hogy határozott véleményük legyen a pártpolitikai kérdésekben.

Berinsky (2007) továbbfejlesztette és finomította az elitdiskurzus elméleteit. Azt állítja, hogy az elitdiskurzus egyensúlya nem az egyetlen tényező, amely kiváltja a

polarizációt (vagy

mainstream) mintát, és hogy a tömegek véleményének polarizálódása pártpolitikai kérdésekben akkor is bekövetkezhet, ha a politikai vita egyik oldalának politikai vezetői hallgatnak. Ennek az elméletnek az illusztrálására a tömegvéleménynek az iraki háborúval kapcsolatos eltérését használja fel, amikor a demokraták nem foglaltak határozottan állást a Bush-kormányzat Irak elleni háborúra vonatkozó döntésével szemben. Hasonló módon Tesler azt találta, hogy a faji attitűdök polarizáltabbá váltak az Obama-kormányzat alatt annak ellenére, hogy Obama elnök szándékosan kerülte a faji kérdéseket (Tesler 2016).2010,

Tesler (2014) és Lenz (2009, 2012) az elitek diskurzusról szóló elméleteket más témakörökre vonatkozó bizonyítékokkal tesztelte, és meghatározta azokat a mechanizmusokat, amelyekkel a politikai elitek befolyásolni tudják a tömegeket. Tesler (2014) 12 esetet vizsgálva - az LGBT egyénekkel szembeni attitűdöktől kezdve az egészségügyről alkotott véleményekig - bizonyítékokkal támasztja alá a priming hagyományos elméletét, és megállapítja, hogy a média és a politikai kampányok tartalma növeli bizonyos politikai viták szalienciáját, és kiemeli az elitek álláspontjának különlegességét ezekben a kérdésekben. Az elitek által közvetített új politikai információk kiváltják az egyén hajlamát, beleértve a kikristályosodott attitűdöket és az erkölcsi és vallási meggyőződéseket. Ennek eredményeként Tesler azt állítja, hogy az emberek olyan politikai preferenciákat alakítanak ki, amelyek összhangban vannak a kikristályosodott előzetes meggyőződésekkel. Lenz (2009, 2012) a priming-hatásról másképp vélekedik, és két új felismerésre jutott. Először is, Lenz azt javasolja, hogy ahelyett, hogy a kampányok és a média növelnék a téma fontosságát, a kampányok és a média a politikai kérdésekkel és az elit álláspontjaival kapcsolatos ismereteket is közvetítik a hétköznapi választók felé. Ebben az értelemben az emberek az elit diskurzusból tanulnak. Másodszor, még ha az emberek meg is tanulják a kérdést, és rájönnek, hogy a nekik tetsző jelölt nem osztja ugyanazokat a politikai preferenciákat, az egyének akkor is támogatni fogják ezt a jelöltet. Végül a választók újra beállíthatják politikai preferenciáikat annak érdekében, hogy ezek az újonnan megfogalmazott vélemények egybeessenek az általuk preferált vezető véleményével.

Röviden, az elitediskurzusok szakirodalma a véleményformálás két történetét meséli el: az információs és a vonzalomhatást. Az információs történet azt sugallja, hogy apolgárok a szűkös politikai információkat a versengő politikai elitediskurzusokból szerezték (Feldman, Huddy és Marcus 2015). A ragaszkodás elmélete azt állítja, hogy a versengő elitediskurzusok

aktiválni fogja az egyén hajlamát, és az előidézett hajlamok viszont befolyásolni fogják a vitás kérdésről alkotott véleményüket. Amint azt a tanulmány későbbi részében bemutatjuk, a YouGov felmérése és a Mturk-kísérlet lehetővé teszi e két történet feltárását. Ezen a ponton a befolyásolási hatások az információs hatás moderátoraként szolgálnak.

Az elitdiskurzus (vagy elitjelzés) elméletével kapcsolatban egy módszertani implikációt és egy magyarázatra váró kérdést is találunk, és ez a két megfontolás motiválja kutatásunkat. A módszertani implikáció abból a tényből ered, hogy az elitdiskurzusnak két fő összetevője van: a téma és az elitnek a témával kapcsolatos álláspontja. Ezen elemek hatásainak szétválasztásának egyik módja a kérdés tartalmát kondicionáló információforrás megváltoztatása (Calvert 1985; Druckman 2001; Berinsky 2015).¹ Amint azt a kísérletünkben bemutatjuk, tanulmányunk kissé eltérő megközelítést alkalmazott abban az értelemben, hogy az elit diskurzushatás elkülönítése érdekében az elit egyetértésének szintjét változtatjuk az orosz kibertámadás kérdésében. Megmutatjuk, hogy ez a megközelítés jól működik az elitdiskurzus hatásának kimutatására az emberek attitűdjeire olyan kérdésekkel kapcsolatban, amelyek egy párton belül polarizáltak.

Ennél is fontosabb, hogy a kérdés megmagyarázatlan marad, mivel az elitdiskurzusok szakirodalmában vizsgált kérdések többsége pártpolitikai vonalak mentén oszlik meg (például Zaller 1992; Berinsky 2007; Tesler 2014). A pártpolitikai témák kiválasztása az elitdiskurzuselmélet tesztelésére ésszerű lehetőség, mivel a politikai elit pártpolitikai vonalak mentén polarizálódik, és a pártidentifikáció központi szerepet játszik az emberek politikai véleményének alakításában (McCarthy, Poole és Rosenthal 2006; Jacobson 2007; áttekintésért lásd Hetherington 2009; Greene 2004; Green, Palmquist és Schickler 2004; Achen és Bartels 2016).²

Míg az elitek pártok közötti polarizációjáról sokat tudunk, arról kevesebbet, hogy az emberek hogyan értelmezik az új információkat az elitek közötti párton belüli viták jelenlétében. Még a mai erős pártok közötti polarizáció korában is, a *párton belüli* politikai nézeteltérés

¹Az elit keretezésének hatásaival foglalkozó tanulmányok hasonló intuíciót követnek (Druckman 2001; Berinsky és Kinder 2006). A mi megközelítésünk azonban azért is különbözik a problémakeretezéssel foglalkozó tanulmányoktól, mert számos keretekkel foglalkozó tanulmány nem foglalkozik közvetlenül az elit egyetértésének szintjével.

²Természetesen vannak figyelemre méltó munkák arról, hogy az egyik párton belüli elitek hogyan primerizálják az egyének faji hajlamát, például a faji identitást és a kikristályosodott faji attitűdöket (pl. a faji ellenérzéseket), és hogyan alakítják az emberek politikai véleményét.

kérdések nem szokatlanok az amerikai politikában. Az elnökválasztási előválasztások során a versengő jelöltek hangsúlyozták politikai különbségeiket, hogy megkülönböztessék álláspontjukat. Bernie Sanders nem értett egyet Hillary Clintonnal a kereskedelempolitikában, és erősen eltérő véleményen volt a NAFTA és más kereskedelmi megállapodások hatásait illetően. Hogyan befolyásolja az elit diskurzus az emberek véleményformálását olyan kérdésekben, amelyek egy párton belül is megosztottak? A párton belüli elit megosztottságának/egyesítésének jelzése fontos politikai kérdésekben megváltoztatja-e az emberek véleményét és viselkedését? Az egyén pártállása továbbra is megmarad-e? Vajon más hajlamokat, például a politikai vezetők iránti vonzalmukat vagy ellenségeskedésüket veszik majd igénybe? A 2016-os választásokba való orosz beavatkozás körüli elit-polarizáció esetét felhasználva képesek vagyunk elkezdni megválaszolni ezeket a kérdéseket.

Elmélet

2016 nyara óta rengeteg hír szólt az orosz hackertámadásokról. Bár az államilag támogatott kibertámadások nem új jelenségek, ez a támadás azért fontos fejlemény, mert kifejezetten a 2016-os választások szinte minden részét célba vette, a szavazóktól a kampánystábon át a választási infrastruktúráig. Ennél is fontosabb, hogy ez az első alkalom, hogy az amerikai kormány elismerte, hogy egy állami szereplő képes volt hozzáférni a kritikus választási technológiához, például a választói regisztrációs rendszerekhez. Bár nem változtattak meg vagy semmisítettek meg semmilyen nyilvántartást, ez a hack továbbra is rendkívül hangsúlyos az amerikai közvéleményben. Ez egy fontos kérdést vet fel. Hogyan alakítja ki a közvélemény a véleményét a kulcsfontosságú kérdésekről egy erősen polarizált környezetben és a pártokon belüli erős nézeteltérések közepette? Ebben a szakaszban bemutatunk egy elméletet, amely megmagyarázza az orosz hackertámadás hatását a leendő választók bizalmára a 2018-as választások előtt. Ezt követi egy sor hipotézis, amelyeket a tanulmány empirikus részeiben tesztelünk. Továbbá, tovább teszteljük ezt az elméletet egy kevésbé kiemelkedő kérdés - a kereskedelempolitika - segítségével, hogy megpróbáljunk túllépni a jól ismert kérdéseken, és tovább izoláljuk az elit diskurzus hatását.

Az egyes választók politikai pártokhoz és elitekhez való kötődését jól dokumentálták, különösen egy új kérdés megjelenésekor. Továbbá jól dokumentált a *kritikus pillanatban* bekövetkező véleménymozgás, illetve az elit véleményének átrendeződése is. Carmines és Stimson (1986) szerint a polgári jogok körüli újbóli igazodás során a közvéleményt vizsgáló tanulmányukban az emberek az "elit" véleményének változását érzékelik, és frissítik pártpreferenciájukat. Bár ez jól működhet, amikor egy párt elitje nagyrészt egységes, kevésbé magyarázza a jelenlegi kritikus pillanatot, amely az elit széttöredezettségét mutatja egyetlen párton belül. Hogyan befolyásolja a közvéleményt az elit párton belüli széttöredezettsége? Ebben az elméletben van az "egységes" párt, amelynek az elitje egységes, és a "megosztott" párt, amelynek az elitje megosztott egy új és kiemelkedően fontos kérdésben. Azok az emberek, akik bármelyik párttal azonosulnak, ki vannak téve az új információnak, és a saját pártjuk elitjeitől várják, hogy mit higgyenek. Az egyesült párt tagjai számára kialakul egy koherens új vélemény, amely minden alkalommal megerősödik, amikor ugyanazt a jelzést kapják a pártelitektől. A megosztott párt tagjai azonban sokkal másképp élik meg a helyzetet. Elméletünk szerint ők még a tényszerű információk ellenére sem alakítanak ki olyan kikristályosodott véleményt, mint az ellenzéki párt tagjai. Ennek oka az elitektől érkező ellentmondásos üzenetek, ami ahhoz vezet, hogy a tagok ambivalensek abban a tekintetben, hogy mit "kellene" hinnük. Ha azonban a megosztott párt elitjei képesek egyesülni, a tagok nagyobb valószínűséggel alakítanak ki kristályosodott véleményt, különösen a tényszerű információk birtokában.

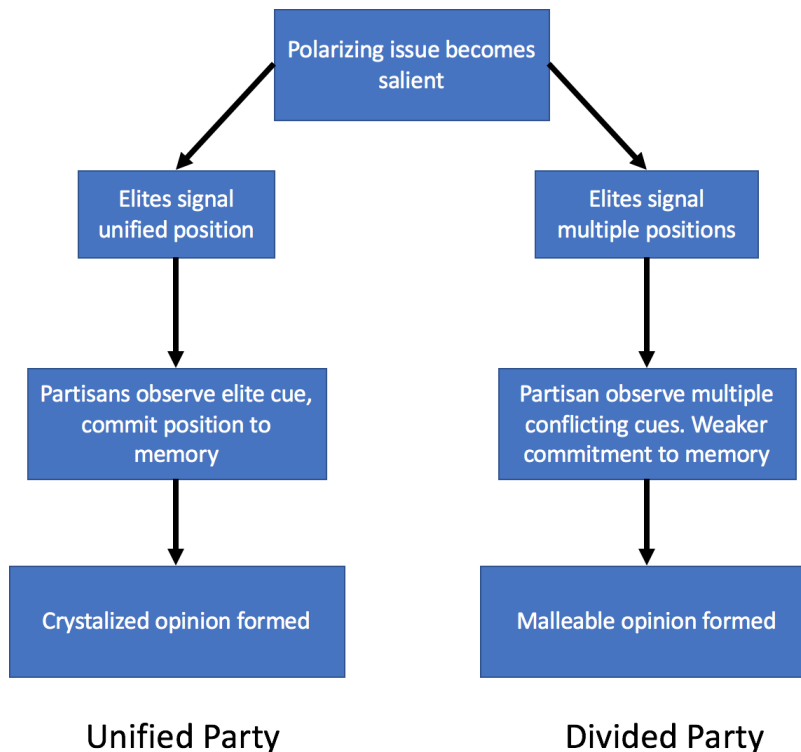
A 2016-os választások orosz hackertámadásával érdeemben vizsgálható esetet tudunk bemutatni. A demokrata elit nagyrészt egyetért abban, hogy Oroszország megpróbált beavatkozni a választásokba, míg a republikánus elit nagyrészt megosztott. Ez az elmélet lehetővé teszi számunkra, hogy több előrejelzést tegyünk, amelyekkel tesztelhetjük elméletünket. Először is, azt feltételezzük, hogy a magukat demokrataként azonosító emberek erősebben hisznek az orosz hackertámadásban, mint azok, akik magukat republikánusként azonosítják.³ Az ábra ennek az oksági modellnek a két részét mutatja be.

³Megjegyzendő, hogy a demokrata azonosítóknak erős meggyőződése van az orosz hackertámadásokról, ez NEM jelenti azt, hogy erősen reagálnának az orosz hackertámadásokról szóló tényszerű információkra, vagy hogy a kísérletben a tisztán információs kezelésünk erősebb hatást gyakorolna a demokratákra. Éppen ellenkezőleg, a demokraták túlnyomórészt úgy vélik, hogy Oroszország áll a kibertámadás mögött, és véleményük meglehetősen stabil marad a kísérleti körülmények között.

Ha a republikánusok véleménye az orosz hackertámadásokról a vártaknak megfelelően alakítható, akkor a republikánus almintára összpontosítva tesztelhetjük az elit diskurzuselméletet, és vizsgálhatjuk az információs és a vonzalomhatásokat. Ennek egyik megközelítési módja, hogy egy információt adunk az orosz kibertámadás tényéről, és egy másik információt arról, hogy a republikánusok megosztottak vagy egységesek ebben a kérdésben. Ha így járunk el, azt is láthatjuk, hogy maga az orosz hackertámadásról szóló tényszerű információ befolyásolja-e a republikánus azonosítók véleményét, vagy az elit diskurzusa az, ami befolyásolja az emberek véleményformálását. Elméletünk szerint az elit diskurzus az, ami megváltoztatja a republikánus azonosítók véleményét az orosz hackerrel kapcsolatban, mivel az elit egyetértése és egyet nem értése megváltoztathatja a közvéleményt, ahogyan azt korábban tárgyaltuk. A befolyásoló hatásokra vonatkozóan a YouGov felmérés és kísérlet segítségével két kérdésre tudunk választ adni. Először is, megnézhetjük, hogy milyen típusú hajlamot válthat ki. Másodsor, megvizsgálhatjuk, hogy az elit diskurzus vagy az orosz hackertámadásról szóló tényszerű információk váltották-e ki az emberek hajlamát. Azt várjuk, hogy az elitdiskurzus hatása a republikánus válaszadókra a Trump elnök támogatásán keresztül csatornázódik.

Adatok és módszerek

Elméleti és tartalmi előrejelzéseink tesztelése érdekében kétféle elemzést végeztünk. Az első egy országos reprezentatív felmérésből állt (N = 1000) a választói bizalomról, a technológia használatáról és az orosz hackerrel kapcsolatos meggyőződésről. Másodsor egy nagyszabású kísérletet (N=1800) végeztünk az Amazon Mechanical Turk (MTurk) platformján. Végül pedig egy országosan reprezentatív felmérési kísérletet végeztünk két minta felhasználásával; az egyiket a Survey Sampling International (N=1000), a másikat a Fulcrum Academic (N=1000) segítségével. Ezeket a következő szakaszban részletezzük.

1. ábra: Az elit által vezérelt vélemény modellje

Felmérés

A tanulmány első része leíró jellegű volt, és egy országos reprezentatív felmérésen alapult (N = 1000). Ezt a felmérést a YouGov végezte 2017. november 29. és december 4. között, az online panel 2017részeként. Bár egy nagyobb, több ortogonális vizsgálat között összevont omnibusz felmérés kontextusába helyezték, a szokásos demográfiai és pártazonosító kérdéseken kívül négy alapvető kérdéstípust tett fel véletlenszerű sorrendben. Először a válaszadókat a kiberbiztonsági kérdésekkel kapcsolatban kérdezték. Ezek nagyrészt a Pew-től kölcsönzött (Olmstead and Smith 2017) kérdések arra irányultak, hogy megértsék, a válaszadók hogyan érzik magukat viszonylag biztonságban a hackertámadásoktól az öt évvel ezelőttihez képest. Bár ez nem abszolút mérőszám, mivel a válaszadók valószínűleg nem emlékeznek pontosan arra, hogy öt évvel korábban mennyire érezték magukat biztonságban, lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük a hackerekkel szembeni biztonságérzet alapszintjét. Másodszor, megkérdeztük a válaszadókat a technológia bevezetéséről és használatáról. Ezek a kérdések a technológia költségesebb és kockázatosabb használatára vonatkoztak, mint például az online bankolással, az online vásárlással és más formákkal kapcsolatos viselkedés.

az online hitelkártya-használat és -tárolás. Ez az intézkedés lehetővé tette számunkra, hogy megértsük, hogy a biztonsággal kapcsolatos attitűdök korrelálnak-e a viselkedéssel, mint egy robusztussági ellenőrzés, mivel az attitűdök és a kockázatvállalás a technológiában alternatív magyarázatként szolgálhatnak elméletünkhöz. Végezetül a válaszadókat megkérdeztük, hogy kitették-e magukat a lehetséges orosz hackertámadásokról szóló híradásoknak, és hogy szerintük az Orosz Föderáció által szponzorált hackerek felelősek-e a 2016-os választásokba való beavatkozásért. A felmérés eredményei az Eredmények és elemzés részben találhatóak.

Kísérlet 1

Míg a felmérés lehetővé tette számunkra, hogy megértsük az orosz hackerrel kapcsolatos előzetes meggyőződés, a technológia használata és a pártállás közötti kapcsolatot, nem tudtuk azonosítani, hogy az elitek orosz hackerrel kapcsolatos diskurzusa vagy maga az orosz hackerrel kapcsolatos tényszerű információ befolyásolja-e *ok-okozati úton* az emberek orosz hackerrel kapcsolatos meggyőződését. Ennek a kérdésnek a megoldása érdekében egy felmérési kísérletet terveztünk és hajtottunk végre (N = 1800), hogy exogén módon manipuláljuk az elit diskurzusát, hogy megváltoztassuk az emberek orosz hackerrel kapcsolatos meggyőződését. Ezt az Amazon Mechanical Turk (MTurk) platformján végzett felmérési kísérlet segítségével tettük, amelyet 2017. december 10-én, délután 2 és este 9 óra között végeztünk el. A kísérlet 3 feltételből és egy "tisztá" kontrollból állt, amelyeket a táblázatban lehet összehasonlítani. 1. Ezt a végrehajtási módot több okból is végrehajtottuk. Először is, a Massachusetts állambeli Cambridge-ben végzett bármely személyes kísérlet nagy valószínűséggel nem vonja meg a földrajzi vagy pártállami szempontból reprezentatív mintát, ami miatt a fokozott ellenőrzés esetleges előnyei háttérbe szorulhattak a más kontextusban nem megismételhető eredmények miatt. Az MTurk-populációból vett minták reprezentatívabbnak bizonyultak, mint a személyes kísérleti minták (Berinsky et al 2012). Továbbá az MTurk-kísérletek nagyon hatékonyak (gyakran csak órákig tartanak), könnyen skálázhatók és viszonylag olcsók.

A kísérlet a Qualtrics felmérési platformon végzett felmérés formájában zajlott, a YouGov felmérésében használt kérdések nagy részét felhasználva. A kérdések a következőkre vonatkoztak

1. táblázat: Kezelési feltételek a Mechanical Turkben

Kísérleti feltétel				
	A kezelés	B kezelés	C kezelés	Vezérlés
Téma	Elit nézeteltérés	Elite megállapodás	Információ	Igazi vezérlés
Prime	Szimulált újságcikk	Szimulált újságcikk	Szimulált újságcikk	N/A
Információ	Orosz hackertámadás	Orosz hackertámadás	Orosz hackertámadás	N/A
Elitek Használt	Dana Rhrabacher képviselő (R); Charlie Dent képviselő (R)	Charlie Dent képviselő (R); Adam Kinzinger képviselő (R)	Nincs	N/A
Megtévesztés	Enyhe	Enyhe	Enyhe	Nincs
szavazói bizalom	a szavazói bizalomra, az orosz hackerrel kapcsolatos meggyőződés, valamint a szavazópapok			

típusába és a szavazási technológiába vetett bizalom megegyezett a felmérésben tapasztaltakkal. A manipulációt az jelentette, hogy az alanyokat véletlenszerűen osztották be a kísérleti feltételekbe, ahol négy feltétel közül egyet kaptak; egy "alap" kezelést, egy tiszta kontrollt, egy "elit egyet nem értés" kezelést vagy egy "elit egyetértés" kezelést. A demográfiai és ideológiai kérdéseket a kezelés előtt tettük fel, a kimeneti változókat pedig közvetlenül a kezelés után.

Először is, alkalmaztunk egy "alap" kezelést (C kezelés), amely az orosz hackertámadás szalienciáját manipulálta. Ez a kezelés egy szimulált újságcikkből állt, amely tényszerűen helyes volt. A cikk egy olyan értesítésről adott tájékoztatást, amelyet több állam kapott az Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériumától, és amely részletezte, hogy ezen államok választói regisztrációs rendszereit orosz hackerek vették célba 2018-ban. A 2016. cikk tájékoztatást adott a választói regisztrációs rendszerek decentralizált jellegéről, valamint arról, hogy az államok hogyan készülnek fel a 2018-as esetleges orosz hackertámadásokra. Ez a feldolgozás lehetővé tette számunkra, hogy összegyűjtsünk egy alapszintet a bejelentett orosz hacker támadások szalienciájának az orosz hacker támadásokba vetett hitre, a választói bizalomra (egotróp és szociotróp), valamint a szavazással és a szavazatszámológási technológiával kapcsolatos attitűdökre gyakorolt hatásáról. Ezt egészítette ki egy tiszta kontroll feltétel. Ebben a feltételben az alanyok egyszerűen kitöltötték a teljes kérdőívet, és nem voltak kitéve semmilyen szimulált cikknek. A tiszta kontrollt ebben az esetben azért választottuk, hogy minimalizáljuk az esetleges zavaró hatásokat, amelyek lehetségesek lettek volna, ha egy "ártalmatlan" prím számot használunk, például egy cikket a pillangók vándorlásáról. A C kezelés eredményeinek a tiszta kontrollcsoport eredményeivel való összehasonlításával tesztelhetjük, hogy a

az orosz hackertámadásról szóló tényszerű információk hatása az érdeklődésünkre számot tartó eredményekre.

Másodszor, két olyan feltételt adtunk hozzá, amelyben két "elit" vagy egyetért, vagy nem ért egyet abban, hogy az orosz kormány feltörte-e a választói regisztrációs rendszereket. A megfelelő elitek kiválasztása több okból is nehezebb volt, mint amilyenek elsőre tűnt. Először is, az eliteknek hasonló hatalmi pozícióban kellett lenniük. Annak, hogy Bruce Poliquin (R-ME), a második ciklusban hivatalban lévő kongresszusi képviselő nem értett volna egyet Donald Trump elnökkel, nem sok értelme lett volna, mivel az emberek hajlamosak erősebb jeleket venni az elnököktől, mint a kongresszus egyes tagjaitól (Neustedt 1960; Kernell 1993). Másodszor, ugyanezen okból igyekeztünk minimalizálni a hírnévbeli különbségeket; a kongresszusi vezetők nagyobb befolyással bírnak a közvéleményre, mint egy első ciklusbeli képviselő. Ezt azonban nehéz számszerűsíteni. Ennek érdekében a Google Trends (Google 2017) szolgáltatást alkalmaztuk. A Google Trends egy adott témára vonatkozó Google-keresések relatív volumenén keresztül ad durva becslést a közismertségről. Végül, más jellemzőket is állandó értéken tartottunk, hogy kiküszöböljük a válaszadóink által okozott zavaró tényezőket, beleértve és a rassz, a nem és a szexuális zaklatási igények előzményeit. E három kritérium alapján három republikánus kongresszusi képviselőt tudtunk kiválasztani, akik a végső kezelési csoportot alkották. Ez a csoport Dana Rohrabacher képviselőből (R-CA), Adam Kinsinger képviselőből (R-IL) és Charlie Dent képviselőből (R-PA) állt. Amint az ábrán látható, a **? látható**, e három elit képviselő mindegyike nagyjából ugyanolyan relatív hírnévvel rendelkezik a kísérlet napján és az azt megelőző hetekben.

Ezen elitek felhasználásával tudtuk kialakítani a két végső kezelési körülményt. Az "elit egyetértése" kezelésben (A kezelés) egy olyan forgatókönyvet mutattunk be, amelyben Kinzinger és Dent képviselő erősen egyetért abban, hogy a választói regisztrációs rendszereket az Orosz Föderáció feltörte, és hogy ezt ki kell vizsgálni. Ezt a C kezelés közepébe illesztettük be két bekezdés formájában, a két képviselő valódi idézeteivel kiegészítve. Az "elit egyet nem értés" kezelésben Dent képviselő határozottan nem értett egyet Dana Rohrabacher képviselővel, aki "boszorkányüldözésnek" nevezte az orosz hackertámadások kivizsgálását. "Ezt szintén két bekezdés formájában illesztették be a C. kezelés közepébe.

valódi idézetekkel. A kísérleti csoportok egymás melletti leírása az 1. táblázatban található, a teljes kísérleti kezelés pedig a függelékben található. Az A, B és C kezelés eredményeinek összehasonlításával képesek vagyunk elkülöníteni az elit diskurzus hatását az orosz hackertámadásról szóló tényszerű információk hatásától.

Kísérlet 2

Bár az első kísérlet során statisztikailag és tartalmilag is szignifikáns eredményeket értünk el, nem volt hibátlan. A legfőbb hiba az volt, hogy a közvéleményt egy olyan kérdésben vizsgáltuk, amely már több mint egy éve a nyilvánosság előtt állt, és amely közvetlenül az elnökhöz kötődött, így nem volt tökéletes teszt az elit diskurzus véleményre gyakorolt tiszta hatásának vizsgálatára. E potenciális hiba kiküszöbölése érdekében egy második kísérletet is végeztünk az SSI segítségével. Ezt a kísérletet 2018. december 20. és 2018. december 26. között hajtottuk végre egy nagyobb, egymástól független tanulmányokból álló omnibusz felmérés részeként. Mindkét felmérés országosan reprezentatív volt (ellentétben az előző kísérlettel, amely az Amazon Mechanical Turk platformját használta), és az Egyesült Államok Népszámlálási Hivatalának statisztikáit használta a demográfiai célpontokhoz.

Ebben a kísérletben az előző kísérlethez hasonló kezelési feltételeket alkalmaztak. Általánosan elterjedt nézet, hogy a 2000-es évek elején a republikánusok a szabadkereskedelmet támogatták, míg a demokraták a szervezett munkásokkal és a környezetvédő csoportokkal való szoros kapcsolatuk miatt szkeptikusabbak voltak a szabadkereskedelemmel szemben (Karol 2009). A republikánusok álláspontja a kereskedelmi kérdésben azonban a 2016-os elnökválasztási kampány során kezdett megváltozni. Most a GOP tagjai megosztottak a kereskedelmi kérdésekben. Olyan feltételt alkalmaztunk, amelyben a GOP két tagját egyetértésben idézzük, olyan feltételt, amelyben a GOP két tagja megosztott, és olyan feltételt, amelyben a GOP egy tagja nem ért egyet a Demokrata Párt egy tagjával. A fő különbség azonban az adott téma formájában jelentkezett. Az orosz hackertámadás helyett a válaszadókat a Kínával szemben alkalmazott vámokról szóló szimulált újságcikkek segítségével hangolták. A GOP vs. Demokrata Párt feltételben a válaszadók egy szimulált nespaper cikket kaptak, amely Kamala Harris (D-CA) vámok ellenes, és Susan Collins (D) hamisított idézeteit tartalmazta.

(R-ME), aki támogatta a vámtarifákat. A GOP megosztott állapotban a válaszadók ugyanazt az alapcikket kapták, azzal, hogy az idézeteket kicserélték Jerry Moran (R-KS) cikkére, aki a szimulált idézetben ellenezte a vámokat, és Marco Rubio (R-FL) cikkére, aki támogatta a vámokat. Végül a "GOP united" feltétel ugyanazt a cikket tartalmazta, azzal, hogy Rubio egyetértett Lindsay Grahammal (R-SC) abban, hogy a Trump-kormányzatnak vámokat kellene emelnie Kína ellen. A válaszadókat a kísérlet után kikérdezték, és tájékoztatták őket arról, hogy az idézetek hamisítványok.

Eredmények

YouGov felmérés

Amint az előző részben említettük, a YouGov felmérése segít megérteni, hogy milyen emberek hisznek abban, hogy Oroszország megpróbálta meghackelni az amerikai választásokat. A felmérés eredménye határozottan megerősíti azt a várakozásunkat, hogy az Oroszországgal szembeni attitűdök és az orosz hackertámadással kapcsolatos vélekedések pártpolitikai vonalak mentén oszlanak meg. A demokrata identitásúak körében a szuper többség úgy véli, hogy Oroszország áll a kibertámadás mögött, míg a republikánusok kevesebb mint 40%-a hisz ebben (táblázat 2).⁴ Ez a megállapítás a kísérletben megfogalmazott várakozásainkra is rávilágít. Mivel a demokrata azonosítók többsége hisz az orosz hackertámadásban, azt láthatjuk, hogy a demokraták véleménye az orosz hackertámadásról stabil maradhat a négy kísérleti körülmény között. A de- scriptív statisztikák más érdekes eredményeket is feltárnak: az iskolázott emberek és a személyes adataikat kevésbé biztonságban érző személyek nagyobb valószínűséggel hisznek abban, hogy Oroszország áll a kibertámadás mögött. Emellett azt találtuk, hogy az egyén pártállása kölcsönhatásban van a politikai információikkal. A ábra. 2 azt mutatja, hogy a politikailag tájékozott egyének hajlamosak azt hinni, hogy Oroszország indított kibertámadást az általános választások megzavarása érdekében. Egy érdekesebb tendencia a republikánus almintában jelenik meg. A republikánusok körében az orosz hackertámadásokról való meggyőződés

⁴Megjegyzés a leíró statisztikai táblázathoz: Kevésbé érzik magukat biztonságban: Kevésbé érzik magukat biztonságban = Azok a válaszadók, akik úgy érzik, hogy személyes adataik kevésbé biztonságosak, mint öt évvel ezelőtt. Hitelkártya beírása = Azok a válaszadók, akik minden egyes online vásárláskor beírják a hitelkártyadataikat.

negatívan kapcsolódik a politikai ismeretekhez, bár ez az összefüggés nem erős.

	Százalékos arány
Női	55 %
Fehér	59 %
Főiskolai diploma	68 %
Demokrata	80 %
Republikánus	36 %
Független	59 %
Konzervatív	34 %
Kevésbé érzi magát biztonságban	60 %
Írja be a hitelkártya adatait	59 %

2. táblázat: YouGov leíró statisztikák: Százalékos arány, akik szerint Oroszország áll a hackelés mögött

Felmérési kísérletünk célja, hogy megvizsgáljuk, hogyan reagálnak az emberek az elit olyan üzeneteire, amelyek a párton belüli egyetértés különböző szintjeit mutatják. Konkrétabban azt vizsgáljuk, hogy milyen hajlamokat (affektivitás-hatás) vált ki, ha a pártállást a párton belüli kérdéseket kiemelő elit jelzésekkel tartjuk állandónak. A YouGov-felmérés eredményei erősen utalnak a prediszpozíciós priming egyik jelöltjére: az emberek politikai vezetők iránti érzelmeire. Logisztikus regressziót alkalmaztunk annak érdekében, hogy modellezzük az egyén orosz hackerrel kapcsolatos meggyőződését az érzelmi hőmérséklet függvényében, amely egy olyan minősítési módszer, amellyel azt vizsgáljuk, hogy a válaszadó kedvel-e bizonyos politikai vezetőket vagy embercsoportokat. Ezután az illesztett modell alapján megkaptuk a válaszadók orosz hackerrel kapcsolatos meggyőződésének előre jelzett valószínűségeit, és ezeket a válaszadók több republikánus elit felé adott érzéshőmérséklet-pontszámával vetítettük össze.⁵ Amint az a 3. ábrán látható, érdekes mintát találunk. A Trumpra és Pence-re vonatkozó hit-érzés görbék meredeksége szigorúan negatív, míg a Ryan és McConnell iránti érzések meredeksége pozitív. A republikánus azonosítók közül Trump és Pence támogatói sokkal kisebb valószínűséggel hisznek az orosz kibertámadásban.

A meggyőződés-ellenérzés görbék metszik egymást a

⁵Arra a kérdésre, hogy a válaszadó szerint Oroszország áll-e a kibertámadás mögött, a "Határozottan mögötte" és a "Valószínűleg mögötte" válaszokat 1-nek, a "Határozottan nem mögötte" és a "Valószínűleg mögötte" válaszokat pedig 0-nak kódoltuk, így a kérdés bináris válasz volt.

70 fok, ami arra utal, hogy a Trump-támogatók magja másként vélekedik Oroszországról, mint azok, akik erősen támogatják a republikánus vezetőket a kongresszusban.

A republikánus minta egy részhalmazát is létrehoztuk a Trump elnök támogatásának szintje szerint, és megvizsgáltuk a politikai információk és az orosz hackertámadással kapcsolatos vélekedések közötti kapcsolatot e válaszadók körében.⁶ A 4. ábra negatív összefüggést mutat a politikai ismeretek és az orosz kibertámadásba vetett hit között, bár a becsült összefüggés bizonytalanságot tartalmaz.⁷ A tájékozottabb Trump-támogatók kisebb valószínűséggel gondolják úgy, hogy Oroszország állt a hackelés mögött. Paradox módon a teljes mintában a politikailag tájékozott egyének nagyobb valószínűséggel hisznek az orosz hackertámadásban. Ennek az eredménynek az egyik lehetséges magyarázata az, hogy a tájékozott Trump-támogatók szándékosan elutasíthatják az előítéleteikkel ellentétes információkat. Ha ez igaz, akkor olyan bizonyítékunk lehet, amely alátámasztja a befolyásoló hatást.⁸ Ezek az eredmények összhangban vannak az elméletünkkel. Ezen túlmenően ezek az eredmények megvilágítják a kísérletünk eredményeit, amelyek arra utalnak, hogy a Trump-szurkolók ellenállnak az orosz hackerrel kapcsolatos republikánus elit egyetértéséről szóló információknak.

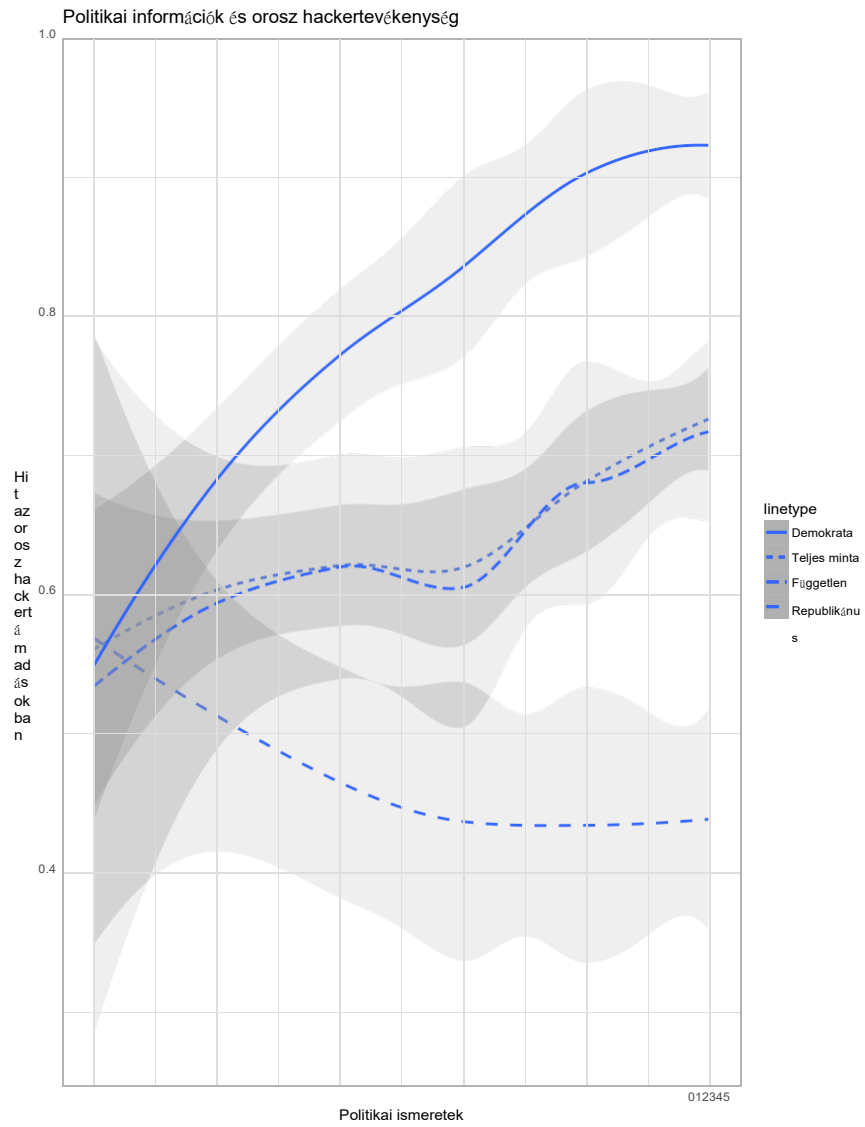
Kísérlet 1

Az MTurk-kísérletünk eredményei hasonlóan érdekesek voltak, és megerősítették a YouGov felmérésének eredményeit. Először is értékeljük a randomizálást a kezelés előtti kovariánsok egyensúlyának ellenőrzésével. A 13. táblázat azt mutatja, hogy a kezelés előtti jellemzők mind a négy feltételben kiegyensúlyozottak, bár a fehér válaszadók valamivel nagyobb valószínűséggel kapják az A kezelést (Elit nem ért egyet). F-statisztikák és χ -statisztikák segítségével² teszteltük, hogy a négy feltételben szignifikáns különbség van-e a válaszadók között. Az F-statisztikával és a χ^2 függetlenségteszttel kapott P-értékek azt mutatják, hogy nincs szignifikáns különbség a pre-

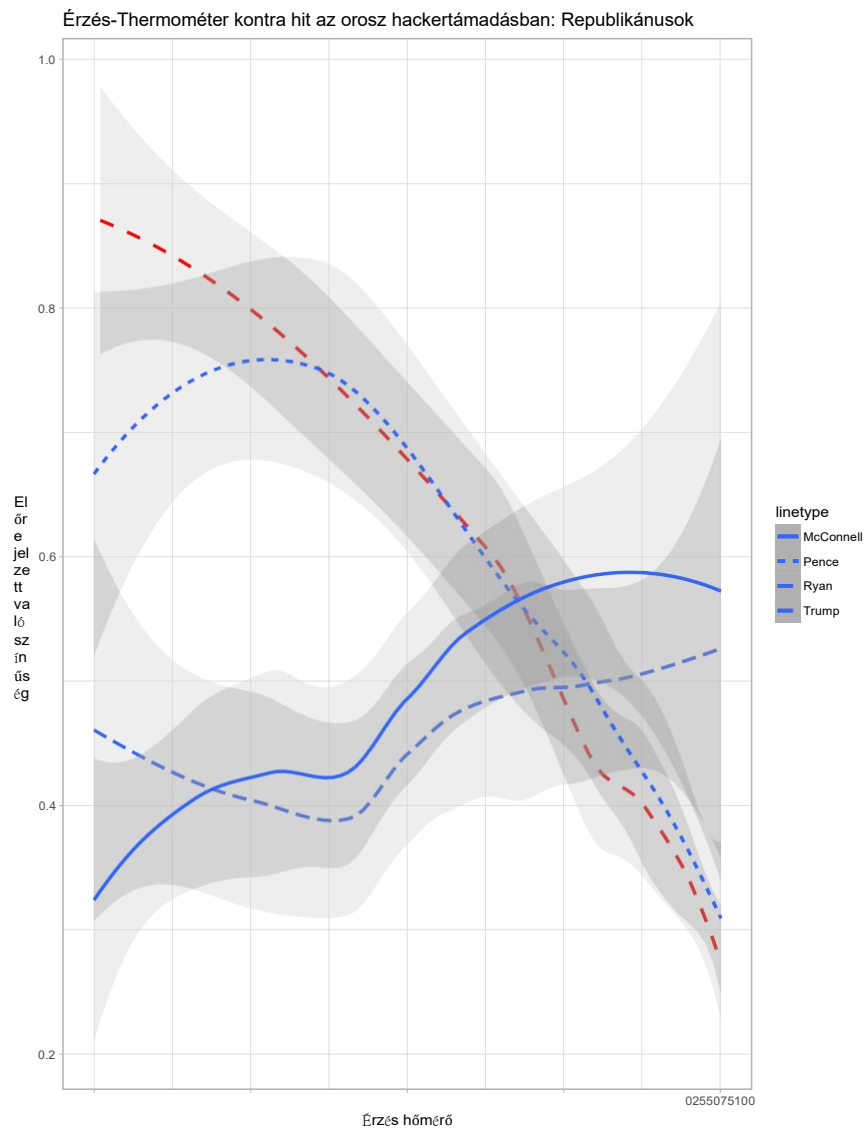
⁶A Trumpot fokozatok 50 felett értékelő republikánusokat "Trump-támogatóknak" nevezzük. A politikai ismeretekre vonatkozó kérdésekre adott helyes válaszok számát számoljuk ki, hogy mérjük az emberek politikai tájékozottsági szintjét.

⁷A megbízhatósági sáv nagy. Úgy gondoljuk, hogy ez valószínűleg a kis mintaméretnek köszönhető.

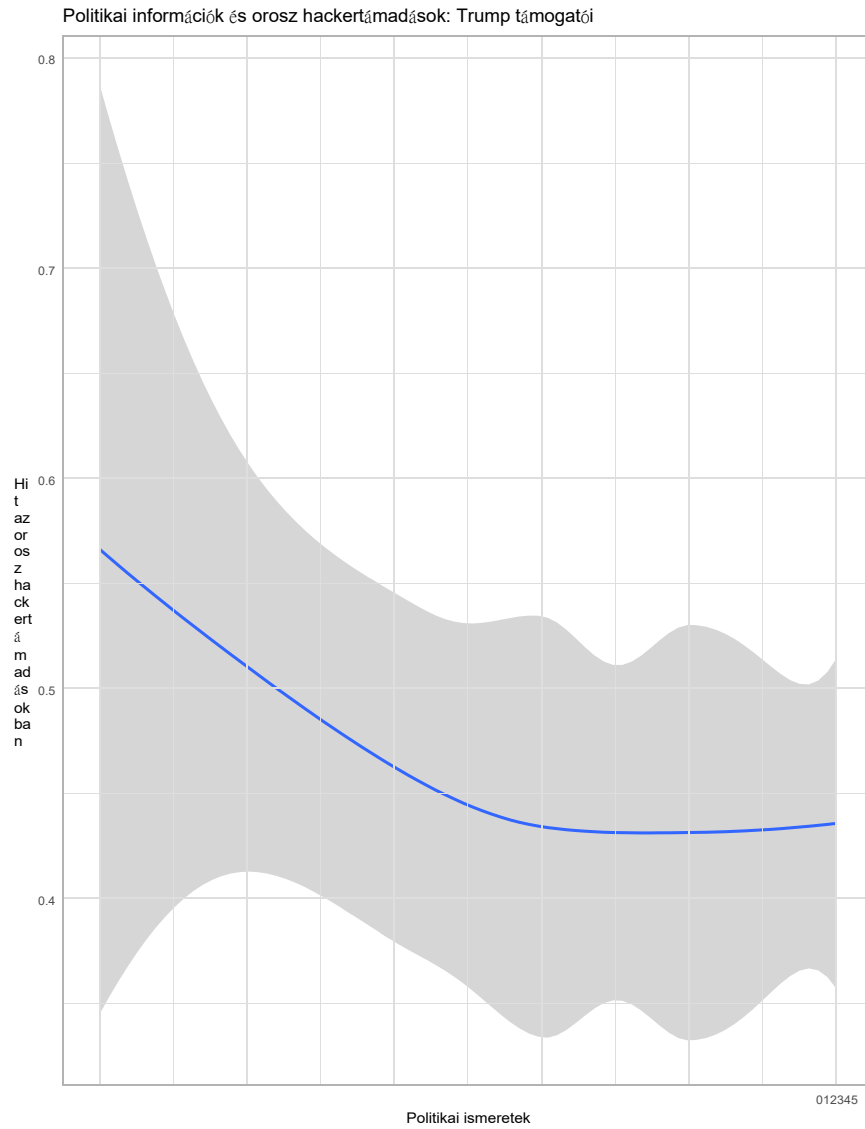
⁸Természetesen ez az értelmezés csak előzetes és spekulatív.

2. ábra: A politikai információk szintje és az orosz hackertámadásokba vetett hit aránya

3. ábra: A vezetők preferálása és az orosz hackerrel kapcsolatos meggyőződések

4. ábra: A republikánusok politikai ismereteinek szintje és az orosz hackertámadásokba vetett hitük.

kezelési kovariánsok a négy feltétel között.⁹ Ezért a következő elemzésben nincs szükség e kovariánsok ellenőrzésére.

Először is, négy feltétel között jelentjük azoknak a válaszadóknak a százalékos arányát, akiknek bizonyos meggyőződései vannak az orosz hackertevékenységről. Bemutatjuk a χ^2 -statisztikákat² is, amelyek azt mutatják, hogy vannak-e szignifikáns különbségek az orosz hackerrel kapcsolatos meggyőződések között a négy feltétel között (3. táblázat). A teljes minta és a republikánus alminták χ^2 -p-értékei 0 alatt vannak, ami arra utal, hogy a teljes minta válaszadói és a republikánus válaszadók eltérő meggyőződéssel rendelkeznek az orosz hackertámadásokról. A 4. táblázat azt is mutatja, hogy a republikánus válaszadók meglehetősen ambivalensek a kérdéssel kapcsolatban. A tiszta kontrollcsoportban (republikánus almintában) a republikánusok 42%-a véli úgy, hogy Oroszország áll a kibertámadási kísérletek mögött, és majdnem ugyanennyi republikánus válaszadó tagadja, hogy Oroszország megpróbálta volna feltörni az általános választásokat. A demokrata válaszadók körében az orosz hackertámadások megítélése a négy feltétel között alig változik (a FÜGGELÉK 14. táblázata). Valójában a demokraták túlnyomórészt úgy vélik, hogy Oroszország áll a hackelés mögött.

Egy sor páronkénti elemzést is végeztünk, hogy lássuk, hogy az egyik kezelési feltételnek van-e kezelési hatása egy másik feltételhez képest. A páronkénti összehasonlításból egy kulcsfontosságú megállapítás derült ki: a válaszadó pártállásától függetlenül az elit egyet nem értéséről szóló üzenet fogadása jelentősen csökkentette a válaszadók orosz hackertámadásról alkotott meggyőződését. A teljes mintában a válaszadók 64%-a gondolja úgy, hogy Oroszország szervezte a kibertámadást. Ez az arány a legalacsonyabb a négy feltétel között. Ezenkívül az elit egyetértése feltételben az orosz hackertámadásban hívók aránya 8 százalékponttal magasabb, mint az elit megosztottsága feltételben, és a különbség 5%-os szinten statisztikailag szignifikáns ($p = 0,029$). A republikánus almintában az elit egyet nem értésére vonatkozó jelzések fogadásának hatása nagyobb lesz, az orosz hackerkísérletben hívó republikánusok aránya 13 ponttal alacsonyabb, mint az elit egyetértés csoportjában, és 12 ponttal alacsonyabb, mint az elit

⁹Mivel négy feltétel van, a kovariánsok egyensúlyának tesztelésére a t-statisztikák helyett az F-statisztikát és a χ^2 -tesztet választjuk.² Az F-statisztikákat úgy kaphatjuk meg, hogy a kovariánsokat a négy kezelési dummy változó közül háromra regresszáljuk.

elit megosztó csoport. Mindkét különbség 5%-os szinten szignifikáns. Fontos, hogy az elit megosztottsági csoportban és a tiszta kezelési csoportban lévő republikánusok *egyaránt* megkapták azt az üzenetet, amely szerint az amerikai hírszerzés megerősítette Oroszország kibertámadási kísérletét a választói regisztrációs rendszer ellen. Az egyetlen különbség a két feltétel között az, hogy az elit egyet nem értést leíró két bekezdést illesztettünk be a republikánus elit egyet nem értést leíró feltétel létrehozásához. Eredményeink nemcsak erős bizonyítékot szolgáltatnak az elit-diskurzusok érvényességére, hanem kiterjesztik ezt a párton belüli elit nézeteltérések területére, és arra, hogy ez hogyan alakíthatja a párttagok véleményét a kulcsfontosságú politikai kérdésekben.

Amint azt a YouGov-felmérésről szóló részben tárgyaltuk, az emberek Trump iránti érzelmei egyértelműen meghatározzák az orosz kibertámadással kapcsolatos megítélésüket. Amikor közelebbről megvizsgáltuk a kísérleti adatok republikánus almintáját, ez a minta továbbra is fennmaradt, és még érdekesebb megállapítások merültek fel. Először is, összehasonlítottuk az elit megállapodás csoport republikánus válaszadóit a tiszta kezelés csoportjába tartozókkal. Az elit egyetértési feltételt kezelési feltételként kezeltük, egyszerű logit-modellt illesztettünk, és a kezelési mutatót kölcsönhatásba hoztuk a válaszadó Trump-érzeshőmérsékletével (15. táblázat az AP- PENDING-ben).¹⁰ A kölcsönhatási feltétel együttthatójának előjele negatív, és az együtttható nagysága statisztikailag szignifikáns. Ez arra utal, hogy a kezelésünk "rezisztens hatást" generált: Azok a Trump-támogatók, akik megkapták a republikánus egyetértést kiemelő üzenetet, nagyobb valószínűséggel hiszik el, hogy NEM Oroszország rendezte meg a kibertámadást, mint azok, akik nem kaptak a republikánus elite vonatkozó jelzéseket. Ugyanazt a gyakorlatot végeztük el, mint az előző részben, az orosz hacker támadásban való hit megjósolt valószínűségét ábrázolva a Trump-érzés hőmérő pontszámával szemben. Az 5. ábra tovább szemlélteti az ellenállás mintázatát. A tömör piros görbe az elit egyetértési csoportban lévő republikánus válaszadók előre jelzett valószínűségét jelöli, a szaggatott kék vonal pedig a sima kezelési csoportban lévőket. A Trumpról kedvezőtlen véleményt valló republikánusok esetében a kezelési hatás, azaz a kezelési és a kontrollcsoport közötti kezdeti különbség nagy és szignifikáns. Ugyanakkor a kórházi kezelésnek a kórházi kezeléssel kapcsolatos eredményei a következők,

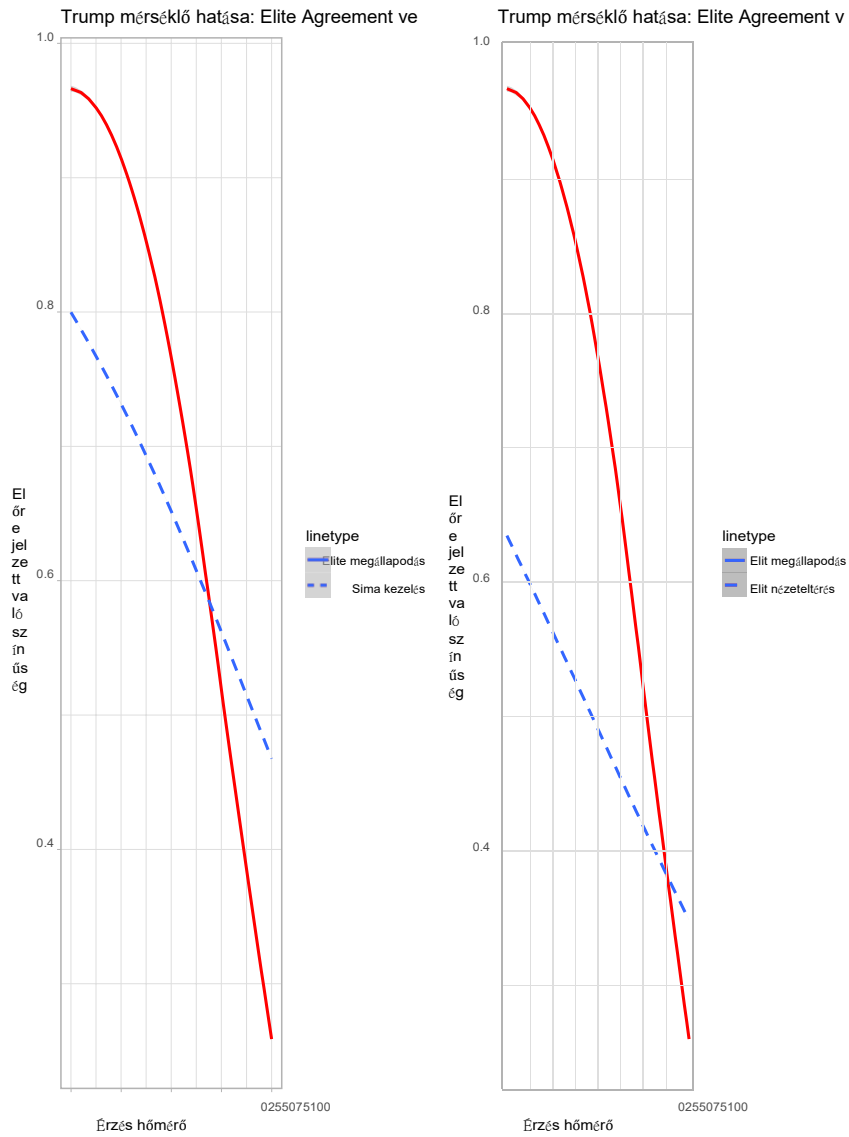
¹⁰A moderáló hatás becslésére OLS regressziós modellt is alkalmaztunk. Az eredmény hasonló a logit-modellhez

ahogy a válaszadók közelebb érzik magukat Trumphoz, a különbség csökken, és a visszahatás akkor jelentkezik¹¹, amikor a hőmérő érzése fok70 fölé emelkedik. Megvizsgáltuk az elit egyet nem értés és az elit egyetértés csoportját is, és hasonló mintát találtunk: Trump moderáló hatása arra készteti a Trump-támogatókat, hogy ellenálljanak az elit egyetértés üzenetének. (Lásd a Függelékben található ?? ábrát).

Miért álltak ellen a republikánus Trump-támogatók az elit megállapodás üzenetének? Az egyik lehetséges értelmezés az, hogy kísérleti körülményeink kiváltották a Trump-szurkolók motivált érvelési folyamatát, és affektushatást generáltak (Kunda 1990). Talán a Trump-támogatók tudják, hogy egyes republikánus vezetők ellenzik Trump programját. Amikor látták, hogy a párton belüli ellentétes frakció vezetői egységesen lépnek fel Oroszország ellen, a Trump-szurkolók szándékosan elutasították ezt az információt, és megerősítették korábbi meggyőződésüket, hogy Oroszország nem indított kibertámadást az amerikai választások megzavarására. A visszacsapó hatás jól dokumentált a versengő elitek keretezésével (Chong és Druckman 2007) és a politikai pletykák korrekciójával (Nyhan és Reifer 2010) kapcsolatos korábbi kutatásokban. Amivel foglalkozni kell, az az, hogy a kísérletünkben megfigyelt backfire-hatás némileg eltér Nyhan politikai félretájékoztatással foglalkozó tanulmányától. A mi vizsgálatunkban a Trump támogatói inkább azokat az *elit jelzőket* utasítják el, amelyek az orosz hackertámadás kérdésében való republikánus egyetértést hangsúlyozzák, mint magát az orosz hackertámadásról szóló információt. A kísérletünk eredményei tovább járulnak hozzá ehhez a kutatási irányvonalhoz.

Az Oroszországról szóló tényszerű információk hatását vizsgálva azt találjuk, hogy az elit diskurzus nélküli szimulált hírek bemutatása mérsékelten, 4 ponttal növeli annak esélyét, hogy hiszünk az orosz hackertámadásban, és a hatás 95%-os szinten nem különböztethető meg a 0-tól. Bár a republikánusoknak az orosz hackertámadásról szóló információk bemutatása 7 ponttal növeli az orosz hackertámadásban való hit valószínűségét. Ez a hatás még mindig szerény az elit diskurzus által generált hatáshoz képest.

¹¹Ebben a dokumentumban a backfire és az ellenálló hatás kifejezéseket felváltva használjuk.

5. ábra: A republikánusok körében az orosz hackertámadásokba vetett hit az érzéshőmérséklet ellenében ábrázolva

3. táblázat: Az elit diskurzus hatása az Oroszország elleni hackerhitre: A teljes minta

	Elite Nem ért egyet (A)	Elite Egyetérték (B)	Egyszerű kezelés (C)	Vezérlés
Oroszország lemaradt	64%	72%	70%	66%
Oroszország nem áll mögötte	23%	18%	17%	21%
Nem biztos	13%	10%	12%	13%
N	475	474	475	476

$$\chi^2(3) = 7.43 \quad p = 0.06$$

4. táblázat: Az elit diskurzus hatása az Oroszország elleni hackerhitre: Republikánus minta

	Elite Nem ért egyet (A)	Elite Egyetérték (B)	Egyszerű kezelés (C)	Vezérlés
Oroszország lemaradt	37%	50%	49%	42%
Oroszország nem áll mögötte	48%	36%	34%	45%
Nem biztos	15%	14%	17%	13%
N	119	100	114	114

$$\chi^2(3) = 6.50 \quad p = 0.09$$

Kísérlet 2

A második kísérletben hasonló eredményeket kaptunk, mint az első kísérletben, egy évvel később és egy új témával. A kísérletben a résztvevőket arról kérdeztük, hogy támogatják-e a kínai árukra kivetett vámokat, és hogy szerintük a vámok károsak-e vagy sem a gazdaságra nézve. Amint az a táblázatokban látható 5-12, az eredmények megfelelnek elméletünk általános eredményeinek, valamint a pártelit által irányított diskurzusok korábbi megállapításainak.

	GOP vs. Demokrat ák	GOP vs. Demokrat megosztott	GOP vs. Demokrat konszenzus	Vezérlés
Támogatás A tarifa emelése	42.39%	41.37%	45.15%	45.54%
A tarifaemelés ellen	34.98%	30.94%	30.97%	27.68%
Nem biztos	22.63%	27.70%	23.88%	26.79%
N	243	278	268	224

5. táblázat: Az elit diskurzus hatása a válaszadóknak az USA-Kína kereskedelmi

konfliktusról alkotott nézeteire, SSI minta

Ezek a megállapítások három fő részre bonthatók. Először is, azt találjuk, hogy a demokrata identitásúak, akik olvasták azokat a cikkeket, amelyek a demokraták álláspontját hangsúlyozták a kereskedelmi kapcsolatok eszkalálásával kapcsolatban.

	GOP vs. Demokrat ák	GOP megosztott	GOP konszenzus	Vezérlé s
A tarifaemelés nem árt	42.39%	34.89%	42.91%	41.52%
N	243	278	268	224

6. táblázat: Az elit diskurzus hatása a válaszadóknak az USA-Kína kereskedelmi konfliktusról alkotott nézeteire, SSI minta

	GOP vs. Demokrat ák	GOP megosztott	GOP konszenzus	Vezérlé s
Támogatás A tarifa emelése	24.73%	30.84%	33.33%	32.95%
A tarifaemelés ellen	52.69%	42.99%	44.44%	38.64%
Nem biztos	22.58%	26.17%	22.22%	28.41%
N	93	107	99	88

7. táblázat: Az elitdiskurzus hatása a ~~demokraták az~~ USA és Kína közötti kereskedelmi konfliktusról alkotott nézeteire, SSI-minta

konfliktus kevésbé valószínű, hogy támogatják a tarifaemelést. Ez a megállapítás jól megfelel az elit által vezetett diskurzus és a közvélemény korábbi megállapításainak, például Lenz (2012) és Zaller (1992) eredményeinek.

Másodszor, amikor a "GOP konszenzus" feltételnek volt kitéve, amely kiemeli a republikánus konszenzust a kereskedelmi kérdésekben, a republikánusok nagyobb valószínűséggel támogatták a vámok alkalmazását, mint a demokrata vs. GOP feltétel, a GOP megosztott feltétel és a tiszta kontroll.

	GOP vs. Demokrat ák	GOP megosztott	GOP konszenzus	Vezérlé s
A tarifaemelés nem árt	27.96%	29.91%	35.35%	30.68%
N	93	107	99	88

8. táblázat: Az elitdiskurzus hatása a ~~demokraták az~~ USA és Kína közötti kereskedelmi konfliktusról alkotott nézeteire, SSI-minta

Harmadszor és végül, a Trump elnök iránti "melegség" döntő szerepet játszott a kereskedelempolitikával kapcsolatos vélemény kialakulásában ebben a kísérletben. A republikánusok körében a Trumphoz közelebb álló válaszadók valamivel nagyobb

valószínűséggel támogatják a vámok emelését a GOP Divide és a GOP Consensus feltételek mellett, a tiszta kontroll és a Demokrata Párt vs. GOP feltételhez képest.

	GOP vs. Demokraták	GOP megosztott	GOP konszenzus	Vezérlés
Támogatás A tarifa emelése	75.41%	69.05%	76.62%	69.12%
A tarifaemelés ellen	11.48%	14.29%	9.09%	13.24%
Nem biztos	13.11%	16.67%	14.29%	17.65%
N	61	84	77	68

9. táblázat: Az elit diskurzus hatása a republikánusok USA-Kína kereskedelmi konfliktusról alkotott nézeteire, SSI-minta

	GOP vs. Demokraták	GOP megosztott	GOP konszenzus	Vezérlés
A tarifaemelés nem árt	75.41%	52.38%	61.04%	58.82%
N	61	84	77	68

10. táblázat: Az elit diskurzus hatása a republikánusok USA-Kína kereskedelmi konfliktusról alkotott nézeteire, SSI-minta

Összességében mindhárom eredmény megerősíteni látszik az előző kísérletet, ezúttal egy teljesen új, nem különösebben kiemelkedő vagy jól ismert kérdéssel. Míg ez a külső érvényesség bátorító bizonyítékot nyújt elméletünk mellett, a kísérletben használt minta lehetővé teszi számunkra, hogy erősebb állítást tegyünk. A fizetett MTurkerek opt-in mintája helyett (amelyek általában kissé liberálisabbak, a republikánus MTurkerek pedig kissé liberálisabbak) ez a minta országosan reprezentatív, ami tovább növeli a kísérleti eredmények külső érvényességét.

11. táblázat: Az elit diskurzusának hatása a válaszadóknak a tarifák emelésének támogatására gyakorolt hatására

	A tarifa emelése		
	Teljes minta	Demokraták	Republikánus
Demokraták vs. GOP	-0.0405 (0.0491)	-0.0837 (0.0796)	0.0733 (0.0731)
GOP megosztottság	-0.0186 (0.0477)	-0.0277 (0.0781)	0.0157 (0.0663)
GOP konszenzus	-0.0166 (0.0479)	-0.0248 (0.0795)	0.0863 (0.0664)
Republikánus	0.3763*** (0.0502)	-1.3018*** (0.3600)	0.1530 (0.3236)
Női	-0.0470 (0.0344)	-0.1298** (0.0555)	-0.0234 (0.0516)
Családi jövedelem	0.2433*** (0.0630)	0.2036* (0.1048)	0.1302 (0.0911)
Kor	-0.0038*** (0.0011)	-0.0074*** (0.0017)	-0.0003 (0.0017)
Konzervatív	0.2105*** (0.0521)	0.1997*** (0.0769)	0.0581 (0.0781)
Fehér	-0.0177 (0.0401)	-0.0620 (0.0611)	0.0530 (0.0638)
Oktatás	0.0756 (0.0613)	0.2006** (0.1003)	-0.1031 (0.0879)
Állandó	0.3369*** (0.0727)	0.6439*** (0.1151)	0.5939* (0.3367)
N	712	280	228
R ²	0.2136	0.1864	0.0326
Korrigált R ²	0.2024	0.1561	-0.0120
Maradék Std. Hiba	0.4413 (df = 701)	0.4502 (df = 269)	0.3502 (df = 217)
F statisztika	19.0438*** (df = 10; 701)	6.1619*** (df = 10; 269)	0.7311 (df = 10; 217)

*p < .1;** p < .05;*** p < .01

12. táblázat: A Trump-támogatás mérséklő hatásai a republikánusokra nézve

	A tarifa emelése		
	GOP megosztottság	GOP konszenzus	Demokraták vs. GOP
Trump	0.0008 (0.0018)	0.0059** (0.0028)	-0.0016 (0.0018)
Női	0.0957 (0.1025)	-0.0120 (0.0906)	-0.0123 (0.1073)
Családi jövedelem	0.2424 (0.1908)	0.1523 (0.1400)	0.1759 (0.1889)
Kor	-0.0019 (0.0036)	-0.0005 (0.0028)	0.0061* (0.0035)
Konzervatív	-0.0280 (0.1479)	0.0280 (0.1258)	-0.0981 (0.1322)
Fehér	-0.1103 (0.1447)	-0.1518 (0.0981)	0.3943*** (0.1342)
Oktatás	-0.1531 (0.1962)	-0.1670 (0.1521)	0.1637 (0.1936)
Állandó	0.8639*** (0.2284)	0.5456** (0.2379)	0.2680 (0.2845)
N	69	62	44
R ²	0.0530	0.1405	0.3715
Korrigált R ²	-0.0557	0.0291	0.2493
Maradék Std. Hiba	0.3923 (df = 61)	0.2937 (df = 54)	0.2782 (df = 36)
F statisztika	0.4875 (df = 7; 61)	1.2614 (df = 7; 54)	3.0397** (df = 7; 36)

*p < .1; ** p < .05; *** p < .01

Következtetés

A 2016-os elnökválasztás során az orosz kormányzati szereplők a káosz megteremtésére és az eredmény befolyásolására törekedtek az álhírek sokoldalú kampányával, valamint a kampányok, magánszemélyek és a választási infrastruktúra, például a választói regisztrációs adatbázisok elleni kibertámadásokkal. Ez "kritikus pillanatot" teremtett, amelyben az elitek polarizálódtak abban a tekintetben, hogy az oroszok valóban megpróbálták-e befolyásolni a választást vagy sem. Míg a legtöbb kritikus pillanat meglehetősen erős pártegységhez vezet, ebben az esetben nem ez volt a helyzet; míg a demokrata elit szilárdan egységes a hitében, addig a republikánus elit hite több mint egy éve erősen polarizálódott. Hogyan hatott ez a párton belüli megosztottság a közvéleményre, amelyet az elitek általában erősen befolyásolnak? Ebben a tanulmányban bemutatjuk és teszteljük az elit által irányított vélemény elméletét, amely figyelembe veszi a párton belüli polarizációt, és hozzájárul a véleményformálás megértéséhez.

Az elit párton belüli polarizáció hatására vonatkozó elméletünk intuitív, mégis erőteljes. Ebben az elméletben az egyik párt elitje egységes egy kérdés körül, míg a másik párt elitje erősen megosztott. Elméletünk szerint az egységes párt tagjai erősebb reakciót mutatnak az adott párt elitje által képviselt véleményhez való ragaszkodásban. Ezzel szemben a megosztott párt tagjai nem fognak olyan erősen reagálni a kérdésre. Elméletünk szerint, amikor az egységes párt tagjai megfigyelik az elitek véleményét, felidéznek a korábbi kérdéseket és azt, hogy hol álltak, és az új információk alapján frissítik a meggyőződésüket. A megosztott párt tagjai másképp reagálnak. Amikor megfigyelik a pártelit álláspontját, felidéznek az elitekhez viszonyított álláspontjukat is. Az elitek által adott ellentmondásos jelzések azonban nem felelnek meg jól a visszaemlékezésüknek, és nem frissítik ugyanolyan mértékben a meggyőződéseiket. Ezt az elméletet az orosz hackertámadás érdemi esetére alkalmazva több hipotézist is felállíthatunk. Röviden, azt feltételeztük, hogy a magukat demokratáknak valló emberek erősebben hisznek majd az orosz hackelésben, mint azok, akik magukat republikánusnak vallják.

Kétirányú stratégiát alkalmaztunk ennek az esetnek a tesztelésére. Először is, országos reprezentatív felmérést végeztünk (N = 1000) annak érdekében, hogy teszteljük

az összefüggéseket, amelyek

szükséges ahhoz, hogy elméletünk érvényes legyen. A YouGov által végzett felmérés a szavazási technológiával kapcsolatos attitűdökre, a szavazók bizalmára és az orosz hackerekkel kapcsolatos meggyőződésre vonatkozó kérdéseket tett fel. Másodszor, egy felmérési kísérletet (N = 1800) végeztünk az Amazon Mechanical Turk platformján, valamint egy külön (és országosan reprezentatív) kísérletet az SSI segítségével (N = 1000). Az MTurk-kísérlet a YouGov-felmérés legtöbb kérdését tette fel, de volt egy kulcsfontosságú különbség; az egyének véletlenszerűen kiválasztásra kerültek, hogy egy szimulált újságcikk formájában kapjanak egy prímet. Ez tartalmazott egy "elit egyetértés" prímszámot, amelyben a republikánus elit egyetértett az orosz hackertámadás érvényességével, egy "elit egyet nem értés" prímszámot, amelyben a republikánus elit egyetértett az orosz hackertámadás érvényességével, egy informatív prímszámot, amely egyszerűen tényszerű információkat adott az orosz hackertámadásról, valamint egy valódi kontrollt. Az SSI-kísérletben más kezelést alkalmaztak; ahelyett, hogy az orosz hackerrel kapcsolatos egyetértésről vagy egyet nem értésről olvastak volna, a válaszadók a Kínával folytatott kereskedelempolitikával kapcsolatos szimulált újságcikkeket kaptak, és arra a kérdésre válaszoltak, hogy egyetértenek-e vagy nem értenek egyet azzal, hogy a kínaiakra vámokat kell emelni. Ennek során olyan bizonyítékokat találtunk, amelyek nagyban hasonlítottak az első kísérletben tapasztaltakhoz, ami további bizonyítékot szolgáltatott az eredeti hipotézisünk alátámasztására.

E két megközelítés eredményei olyan bizonyítékokat szolgáltatottak, amelyek határozottan alátámasztották az általános elméletünk érvényességét. Először is, a felmérés eredményei számos olyan összefüggést mutattak, amelyeket elméletünk előre jelzett. Azt találtuk, hogy a demokraták szignifikánsan nagyobb valószínűséggel hisznek abban, hogy a 2016-os általános választásokon orosz hackertámadás történt, mint a republikánusok, akiknél kisebbségben volt ez a meggyőződés. Másodszor, ezt a hitet a politikai tudás közvetíti. A republikánusok körében az orosz hackertámadásba vetett hit negatívan függ össze a politikai ismeretek szintjével. Harmadszor, azt találtuk, hogy a republikánusok körében a vélemény erősen polarizálódik a Trump elnök támogatásának szintje szerint. Minél "melegebb" valaki Trump elnök mellett, annál kevésbé valószínű, hogy hisz az orosz hackertámadásban.

A kísérlet eredményei is érdekesek, és határozott válaszokat adnak a kérdéseinkre.

Először is, a demokraták a kezelési csoporttól függetlenül nagyobb mértékben hisznek az orosz hackertámadásokban, mint a republikánusok. Másodszor, azt találjuk, hogy az elit egyet nem értése jelentősen

csökkenti a republikánusok körében az orosz hackertámadásokba vetett hitet az információs csoporthoz (C kezelés) képest, és valójában a pártállástól függetlenül kisebb mértékben csökkenti az orosz hackertámadásokba vetett hitet. Végül, bizonyítékot találunk egy erős "visszahatásra" Trump támogatói körében. Az elit egyetértéséről szóló jelzések bemutatása a republikánus Trump-támogatóknak csökkenti az orosz hackerrel kapcsolatos hitük szintjét.

Ez a bizonyíték biztató az elmélet szempontjából, és úgy tűnik, jól illeszkedik a területen végzett korábbi munkákhoz. A párton *belüli* elitkohézió exogén módon manipulált szintjének létrehozásával képesek vagyunk bizonyítani, hogy a párton belüli elit polarizáció bizonyos tényszerű kérdésekben csökkenti a párttársak hitét az adott kérdésben. Továbbá meglepő bizonyítékot találunk egy mechanizmusra. Bár nem tudjuk megállapítani az ok-okozati összefüggést, a bizonyítékok összhangban vannak azzal az elmélettel, hogy a megosztott párt tagjai egyszerűen attól az elittől veszik az irányt, amely iránt a legnagyobb "melegséget" érzik. Ezen eredmények bemutatásával képesek vagyunk kiterjeszteni a jelenlegi szakirodalmat a párton belüli elit polarizációra, és fontos érdemi megállapításokat mutatunk be az orosz hackertámadásokba vetett hittel kapcsolatban. Ez a tanulmány azonban több kérdést is nyitva hagy számunkra. Mi okozza azt, hogy egy személy az elitek egyik csoportjából meríti a jelzőket, szemben egy másik csoporttal? Az elitek egy csoportjához való ragaszkodás "ragadós", hasonló a pártidentifikációhoz, vagy az emberek a kérdés alapján változtatják a preferált elitjüket? Az ebben a tanulmányban bemutatott eredmények és elmélet felhasználásával, amely a jövőbeli kutatások kiindulópontja, elkezdhetjük megválaszolni ezeket a fontos kérdéseket a véleményformálással kapcsolatban.

FÜGGELÉK

13. táblázat: A kezelés előtti kovariánsok egyenlege

	A kezelés	B kezelés	C kezelés	Vezérlés	P-érték (F-statisztika)	P-érték (χ^2)
Női	0.56	0.54	0.51	0.52	0.50	0.5
Fehér	0.78	0.73	0.75	0.72	0.14	0.1
Fekete	0.07	0.08	0.07	0.07	0.72	0.7
Faminc	0.43	0.43	0.44	0.44	0.81	0.4
Educ	0.80	0.81	0.80	0.81	0.81	0.5
Kor	38.19	36.61	37.12	37.33	0.22	0.4
Republikánus	0.25	0.21	0.24	0.24	0.52	0.5
Ideológia	0.40	0.41	0.41	0.42	0.92	0.8
N	475	474	475	476		

Megjegyzés: minden kovariátort átkódoltunk és 0-1 skálára normalizáltunk.

14. táblázat: Az elit diskurzus hatása az Oroszország elleni hackerhitre: Demokratikus minta

	Elite Nem ért egyet	Elite egyetért	Egyszerű kezelés	Vezérlés
Oroszország lemaradt	87%	86%	90%	88%
Oroszország nem áll mögötte	7%	9%	6%	6%
Nem biztos	6%	5%	4%	6%
N	202	205	200	201

$\chi^2(3) = 2.17$ p = 0.54

15. táblázat: Trump moderáló hatása: Elite Agreement versus Plain Treatment

	Orosz Hack hit
Elite egyetért	2.065** (1.037)
Trump Thermo-	0.015* (0.008)
Elite egyetért \times Trump Thermo-	0.030** (0.014)
Állandó	1.385** (0.579)
N	181

*p < .1; ** p < .05; ***p < .01

16. táblázat: Trump moderáló hatása: Elit egyetértés versus elit egyet nem értés

	Orosz Hack hit	
Elite egyetért	2.903***	(1.016)
Trump Thermo-	0.012	(0.007)
Elite egyetért × Trump Thermo-	0.033**	(0.013)
Állandó	0.547	(0.541)
N	187	

*p < .1; ** p < .05; ***p < .01

	Elite Nem ért egyet (A)	Elite Egyetértek (B)	Egyszerű kezelés (C)	Vezérlés
Oroszország lemaradt	71 %	71 %	70 %	72 %
Oroszország nem áll mögötte	22 %	23 %	24 %	20 %
Nem biztos	7 %	6 %	6 %	8 %
N	475	474	475	476

17. táblázat: Az elitdiskurzus hatása az egotróp választói bizalomra

	Elite Nem ért egyet (A)	Elite Egyetértek (B)	Egyszerű kezelés (C)	Vezérlés
Oroszország lemaradt	82 %	85 %	77 %	80 %
Oroszország nem áll mögötte	14 %	11 %	18 %	14 %
Nem biztos	4 %	4 %	5 %	6 %
N	119	100	114	114

18. táblázat: Az elitdiskurzus hatása az egotróp szavazói bizalomra: Republikánus minta